19th September 1958] [Sri V. Ramaiah]

per cent of the capital outlay irrespective of the actual quantity of energy consumed. When the actual current consumption charges and surcharges in a year fall short of the minimum charges prescribed, which is known as the special guarantee, the shortfall is known as the annual minimum guarantee and this is the extra amount the consumers will have to pay annually over and above the actual consumption charges and surcharges.

So far as agricultural consumers are concerned, waiver of annual minimum guarantee in cases of proved dryness of wells is allowed subject to the condition that the period of agreement is extended by a period equivalent to the period of waiver and that the consumers produce dryness certificates. In all cases where waiver of annual minimum guarantee is allowed, the parties should agree to the extension of the period of the agreement corresponding to the period for which waiver is granted.

There is already ample provision under the existing rules to safeguard the interests of the agriculturists to get waiver of the collection of annual minimum guarantee in cases where there is no water in their wells due to drought conditions and failure of monsoons. With a view to make it easier for the consumers to obtain dryness certificates, it has recently been ordered that the parties need not go to the Revenue authorities for this purpose but should report the fact of dryness to the Assistant Engineer concerned. As such the best course and the far easier course would be for the affected parties to send intimation by registered post to the concerned Assistant Engineer, reporting the dryness of their wells and requesting inspection, whereupon the Assistant Engineer will visit and, after personal verification and inspection, will certify to the dryness of wells. Remissions are allowed for the period of dryness at the end of the year based on the certificate of the Assistant Engineer.

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR FURTHER EXPENDITURE IN THE YEAR 1958-59.

MR. SPEAKER: We shall now proceed with the voting on Demands for Grants for further expenditure in the year 1958-59. I would like to know from the hon. the Leader of the Opposition whether he has decided on the Demand to be discussed in detail.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: We will take up Demand XXXVIII—Capital Outlay on Industrial Development. Hon. Members Sri M. Kalyanasundaram and Sri K. Sattanatha Karayalar have given notice of cut motions under this Demand.

DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move:

'that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 10,05,500 under Demand I—Land Revenue Department'.

[19th September 1958

MR. SPEAKER : The question is—

'that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 10,05,500 under Demand I—Land Revenue Department'.

The Demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND VIII—IRIGATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,00,000 under Demand VIII—Irrigation'.

MR. SPEAKER : The question is—

'that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,00,000 under Demand VIII—Irrigation'.

The Demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,16,400 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous'.

MR. SPEAKER : The question is—

'that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,16,400 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous'.

The Demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XV—EDUCATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 5,02,500 under Demand XV—Education'.

MR. SPEAKER : The question is—

'that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 5,02,500 under Demand XV—Education'.

The Demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XVI—MEDICAL.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 3,41,600 under Demand XVI—Medical'.

19th September 1958]

MR. SPEAKER : The question is :

'that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 3,41,600 under Demand XVI—Medical'.

The Demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XVII—PUBLIC HEALTH.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 16,69,100 under Demand XVII—Public Health'.

MR. SPEAKER : The question is—

'that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 16,69,100 under Demand XVII—Public Health'.

The Demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 5,23,400 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries'.

MR. SPEAKER : The question is—

'that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 5,23,400 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries'.

The Demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XX—CO-OPERATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,08,900 under Demand XX—Co-operation'.

MR. SPEAKER : The question is—

'that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,08,900 under Demand XX—Co-operation'.

The Demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XXI—INDUSTRIES AND CINCHONA.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 5,49,700 under Demand XXI—Industries and Cinchona'.

MR. SPEAKER : The question is—

'that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 5,49,700 under Demand XXI—Industries and Cinchona '.

The Demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XXII—HARIJAN UPLIFT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

' that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,41,800 under Demand XXII—Harijan Uplift '.

MR. SPEAKER : The question is—

' that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,41,800 under Demand XXII—Harijan Uplift '.

The Demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XXVI—CIVIL WORKS—GRANTS-IN-AID.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

' that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 6,82,100 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-aid '.

MR. SPEAKER : The question is—

' that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 6,82,100 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-aid '.

The Demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XXXIII—COMPENSATION TO ZAMINDARS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

' that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 46,79,000 under Demand XXXIII—Compensation to Zamindars '.

MR. SPEAKER : The question is—

' that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 46,79,000 under Demand XXXIII—Compensation to Zamindars '.

The Demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XXXV—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

' that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 37,28,900 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation '.

19th September 1958]

Mr. SPEAKER : The question is—

' that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 37,28,900 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation '.

The Demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON PUBLIC HEALTH.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

' that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,70,000 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Public Health '.

Mr. SPEAKER : The question is—

' that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1.70,000 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Public Health '.

The Demand was put and carried and the grant was made.

DEMAND XXXVIII—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

' that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 36,23,000 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Industrial Development '.

Mr. SPEAKER : Motion moved—

' that the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 36,23,000 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Industrial Development '.

Sri M. KALYANASUNDARM : Mr. Speaker, Sir, I move—

' that the allotment of Rs. 36,23,000 under Demand XXXVIII —Capital Outlay on Industrial Development—be reduced by Rs. 100 '.

Mr. SPEAKER : The hon. Member Sri K. Sattanatha Karayalar has also given notice of a cut motion. He can speak on the cut motion moved by the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram. (After a pause.) I am told that cut motions moved in respect of Demands for further grants should be in units of Re. 1 and not Rs. 100.

Sri M. KALYANASUNDARAM : I shall amend Rs. 100 as Re. 1, Sir. In substitution of the cut motion already moved, I move—

' that the allotment of Rs. 36,23,000 under Demand XXXVIII —Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Re. 1 '.

MR. SPEAKER : Cut motion moved—

'that the allotment of Rs. 36,23,000 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Industrial Development—be reduced by Re. 1'.

We have decided to set apart one hour for voting on Demands for further grants. We began voting on Demands at 10-15 and it should end at 11-15. I suppose the Hon. Minister will begin replying to the discussion at 11-00 and we can complete the voting by 11-15. The hon. Member Sri Kalyanasundaram may now speak.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஸார், நான் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை கொடுத்திருப்பதின் நோக்கம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தொழில் வளர்ச்சிக்காக செலவழிக்கப்படும் தொகையைக் குறைக்கவேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. ஆனால் இந்தச் சபையில் இம்மாதிரியான கோரிக்கையைக் கொண்டுவரும்போது அதன் மீது விவாதிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் இந்தச் சட்டசபையின் சம்பிரதாயப்படி குறைக்கவேண்டுமென்று வெட்டுப்பிரேரணை கொடுத்தால்தான் விவாதிக்க முடியும். இதற்கு அதிகமாக ஒதுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவதற்குக் கூட சட்டசபை சம்பிரதாயப்படி தொகையைக் குறைக்கவேண்டும் என்றுதான் வெட்டுப்பிரேரணை கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இது சட்டசபை சம்பிரதாயத்தில் இருக்கிற வித்தியாசமே தவிர என்னுடைய நோக்கத்தில் கோளாறு ஒன்றும் இல்லை என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது தவிர நம்முடைய சர்க்கார் தொழில் வளர்ச்சிக்காக எடுத்துவரக்கூடிய நடவடிக்கைகளை நான் பாராட்டாமல் இல்லை. நல்லது செய்தால் அதை வரவேற்கிறோம். அதே சமயத்தில் ஒதுக்கப்படும் தொகை சரியானபடி செலவழிக்கப்படவேண்டும் என்று சொன்னால், இவர்கள் எல்லாம் தொழில் வளர்ச்சியை எதிர்க்கிறார்கள் என்று நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் புதிதாக ஒரு கருத்தைச் சொல்ல தொடங்கியிருக்கிறார்கள். அதுவும் திடீரென்று இவ்விதம் சொல்வதற்கு என்ன காரணங்கள் இருந்ததோ தெரியவில்லை. ஒருவேளை சமீபத்தில் டெல்லிக்கு போய்விட்டு வந்ததின் கோளாறோ என்னவோ தெரியவில்லை. கம்யூனிஸ்டு கட்சி ஆளுகின்ற இடத்திலும் கம்யூனிஸ்டுகள் துரோகம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்வது, கம்யூனிஸ்டுகள் எதிர்க்கட்சிகாரர்களாக இருந்தாலும் அங்கேயும் கம்யூனிஸ்டுகள் துரோகம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்வது என்று எடுத்திருக்கிற முடிவின்படி நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இவ்விதம் பேசினாரோ என்னவோ தெரியவில்லை. அதைப்பற்றி நான் பொருள்படுத்தவில்லை. ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறோம் என்ற நிலையில் எதிர்க் கட்சிகளைப் பற்றி பேசவேண்டியதைப் பேசினார்கள் என்றுதான் எண்ணலாமே தவிர எந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையில் இவ்விதம் பேசினார்கள் என்று தெரியவில்லை. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசிவிட்டதால் எனக்கோ அல்லது எங்கள் கட்சிக்கோ எந்த விதமான பாதகமும் ஏற்பட்டு விடப்போவதில்லை. அதைப்பற்றித் தீர்ப்புக் கூறுவதற்கு மக்கள் இருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி இங்கு கவலைப் பட வேண்டிய அவசியமில்லை. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் ஒதுக்கபடும் பணத்தை செலவு செய்து தொழிற்சாலைகளை அதிகப்படுத்தும்போது ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய தொழில் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கவேண்டும். இருக்கக்கூடிய தொழில் பாதிக்கப்படாத முறையில் புதிய தொழிலுக்குத் திட்டமிடவேண்டும். இன்றைக்கு பல இடங்களிலும் இருந்து வருகிற தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு வருவதைப்பற்றி நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்று காலையில் கொண்டு வரப்பட்ட ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை அவசியமா என்பதை நாம் ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இன்றைய தினம் காளீஸ்வரா மில்லில் கிட்டத்தட்ட 2,600 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லாமல் இருக்கக்கூடிய நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் அந்தத் தொழிற்சாலையை மூடிவிடக்கூடிய நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி பல நூற்றுக்கணக்கான தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு வருகின்றன, ஆகவே இதற்கு எல்லாம்

19th September 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

காரணம் என்ன என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். புதிய தொழில்களை ஆரம்பிக்கிற சமயத்தில் ஏற்கனவே இருந்துகொண்டிருக்கிற தொழில்களையும் பாதுகாத்து வந்தால்தான், நாட்டில் இப்போது இருந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை ஓரளவுக்குக் குறைக்க முடியும். அதிலும் தொழில் அனுபவம் நிறைந்த தொழிலாளர்கள் அதிகமாக வேலை இழப்பதானது ராஜ்யத்திற்கு ஒரு பெரிய நஷ்டமாகவே இருக்கும் என்பதை எடுத்துக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. தனியார் தொழில்களை எல்லாம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்கிற கருத்தை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். மொத்தமாகத் தொழில் வளர வேண்டும் என்பதுதான் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுடைய கொள்கை. தனியார்களை ஊக்குவிப்பதினால் தொழில் வளருவதை வேண்டாம் என்று யாரும் எதிர்க்கவில்லை. தொழில் வளருவதற்காகத் தனியார்களுக்குப் பணம் ஒதுக்க வேண்டாம் என்று என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் இந்தச் சபையிலோ அல்லது வெளியிலோ கூறினது கிடையாது. ஆனால் தனியார்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில் இருக்கும் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. தனியார்களுக்கு கொடுக்கப்படுவதினால் தொழில் அதிகமாக வளரவேண்டும். சமீபத்தில் சேலம் மாக்னஸைட் திட்டத்தைத் தனியாரிடம் மாற்றி கொடுத்தார்கள். அதன் மூலம் அதில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த தொழிலாளர்களில் 800 மேற்பட்டவர்கள் ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகு நீக்கப்பட்டுவிட்டார்கள். அதோடு இயந்திரத்தை அதிகமாகப் புகுத்துகிறார்கள். அதன் காரணமாக அதிகமான தொழிலாளர்கள் வேலை இழக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலை நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு அனுகூலத்தைக் கொடுக்கின்றதா என்பதை நாம் ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்கவேண்டும். அந்த முறையில்தான் நாங்கள் குறை சொல்லியிருக்கலாமே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. தனியார் துறையில் பணம் போடுகிற சமயத்தில் மிக ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் எனது கோரிக்கை. இவ்விதம் நான் சொல்லுவதற்குக் காரணம் இல்லாமல் இல்லை. சில உதாரணங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். ராஜபாளையம் சிமிண்ட் தொழிற்சாலைக்குப் பணம் கொடுக்கப்பட்டது. சிமிண்ட் நமக்கு மிகத்தேவைதான். நமது ராஜ்யத்திற்கு மாதம் ஒன்றுக்கு இன்னும் 40 ஆயிரம் டன் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. இந்த நிலையில் சிமிண்ட் உற்பத்தி செய்வதை நாம் வரவேற்கிறோம். ஆனால் இந்தமாதிரி தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கும்போது, இதை ஆரம்பிக்கும் தனியார்கள் யார் யார் என்பதையும் அவர்கள் இதைத் திறமையாக நடத்துவார்களா என்பதையும் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இதைப் பரிசீலிப்பதற்கு இந்த தனியார்கள் யார் யார் என்கிற விவரங்களை சர்க்கார் எங்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை. அவைகளைக் கொடுத்தால் அந்தத் தனியார்களைப் பற்றி அபிப்பிராயம் சொல்லுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். மேலும் இம்மாதிரி தனியார்களுக்குப் பணத்தை கொடுத்துவிட்டு அதில் வசூல் செய்யும்போது ஏற்படக்கூடிய குறைபாடுகளை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உதாரணமாக "மதராஸ் வனஸ்பதி" என்ற பெயரில் விழுப்புரத்தில் ஒரு தொழிற்சாலைக்கு 10 லட்சம் ரூபாய் சர்க்காரிலிருந்து கடனாகக் கொடுத்து விட்டு இப்போது முன்னேயும் போகாமல் பின்னேயும் போக முடியாமல் அரசாங்கம் இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. மேலும் அதற்கு 10 ஆயிரம் செலவு அந்தப் பணத்தை வாங்குவதற்கு கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவைகளைப்பற்றி இந்தச் சபையில் கேட்டால் நாங்கள் எல்லாம் தொழில்வளர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறோம் என்று அர்த்தமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இவ்விதம் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்றால் அதை சர்க்கார் ஏற்றெடுத்து நடத்த முன் வரவேண்டும். இவ்விதமாக யோசனை கூறினால் அதுவும் தவறு என்று அர்த்தமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். விழுப்புரத்தில் இருக்கிற வனஸ்பதி தொழிற்சாலையையும் கோயம்புத்தூர் காளீஸ்வரா மில்லையும் சர்க்கார் ஏற்றெடுத்து நடத்துவதற்கு முன் வந்தால், அதற்காகத் தொழிலாளர்கள் ஏதாவது தியாகம் செய்யவேண்டுமென்றால், எந்தந்தப் பகுதியில் எங்கள் கட்சியின் கீழ் தொழிலாளர்கள் இருக்கின்றார்களோ அவர்கள் எல்லாம் சர்க்காருடைய

[Sri M. Kalyanasundaram] [19th September 1958

முயற்சிக்குச் சாதகமாக இருப்பார்கள், போனஸ் வேண்டும் என் கிற அவர்களுடைய கோரிக்கைகளைக் கூட அவர்கள் விட்டுக்கொடுப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே சர்க்காருக்கு 10 லட்சம் ரூபாய் வசூலிக்க வேண்டுமென்பதற்காக அந்த மில்லை மூடிவிடுவது என்பது கஷ்டமான விஷயம். அவ்விதம் மூடவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னொரு உதாரணத்தை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். காட்பாடியில் சுதர்சன் ஆயில் மில் என்ற தொழிற்சாலைக்குச் சர்க்கார் பணம் ஒதுக்கியது. இன்று அதனுடைய தலையெழுத்து ஏகதேசம் முடிந்து விட்டது என்று சொல்லலாம். சர்க்காருக்குக் கிடைக்கவேண்டிய பணம் ஓரளவுக்கு வசூல் செய்யப்பட்டு விட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் மொத்தத்தில் இதனால் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் என்பதை மறுக்க முடியாது. இதில் சர்க்காருக்கு வரவேண்டிய ரூபாய் 14 லட்சம். பின்னால் அங்குள்ள இயந்திரத்தை 6 லட்சம் ரூபாய்க்கு ஏலத்தில் விற்றிருக்கிறார்கள். அந்த ஆறு லட்சம் ரூபாயிலும் நம் சர்க்காருக்கு நான்கு லட்சம் ரூபாய்தான் வரும். ஏனென்றால் இதிலிருக்கின்ற டிபெஞ்சர்களுக்கு இரண்டு லட்சம் போய்விடும். மீதி 4 லட்சம் ரூபாய்தான் சர்க்காருக்கு கிடைக்கும். இவ்விதம் நஷ்டம் அடைவதை விட அந்த மில்லை சர்க்காரே ஏற்றெடுத்து நடத்தியிருக்க முடியும். அதையெல்லாம் செய்யாமல் இவ்வளவு காலம் கடந்து இப்போது அவசரப்பட்டு ஆறு லட்சம் ரூபாய்க்கு விற்கவேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதை நாம் ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். எனக்கு வந்திருக்கும் தகவலிலிருந்து 6 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புக் குறைவு என்று கருதுகிறேன். அன்றைக்குக் கடன் கொடுக்கக்
10–40 a.m. கூடிய காலத்தில் " The assets of the company were valued for this purpose at Rs. 13,29,818 " என்று இருக்கிறது. பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் கடன் கொடுக்கும்போது 13 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புப் போட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்காருடைய இண்டஸ்ட்ரீஸ் இலாகா, ரெவின்யூ இலாகா அதிகாரிகள் எல்லோரும் கட்டதட்ட 13 லட்சம் ரூபாய் என்று மதிப்புப் போட்டிருக்கிறார்கள். பத்து வருஷ காலத்தில் இந்த யந்திரங்களின் இறக்குமதி கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் இவைகளின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த யந்திரங்கள் சரிவரக் கிடைப்பதில்லை. இதனால் சர்க்காரே நிர்ணயித்திருக்கும் விலையைவிட இப்போது விலை உயர்ந்திருக்கும். பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் 13 லட்சம் ரூபாய் என்றால், இப்போது விலைவாசிகள் உயர்ந்து, இறக்குமதி இடையூறு இருக்குபோது, 6 லட்சம் ரூபாய்தான் பெறும் என்று சொன்னால் அது பகுத்தறிவுக்குப் பொருந்தாது. இதற்குக் காரணம் என்ன ? முதலில் மதிப்புப் போட்டவர் யார்? இப்போது எப்படிக் குறையும்? இது 57-ம் ஆண்டிலே நடந்த நிகழ்ச்சி. ஏலத்தில் எடுத்தவர்கள் இதிலிருந்து பல லட்ச ரூபாய் சம்பாதித்து விட்டதாகவும், இன்னும் 10 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கும் என்று நம்புவதாகவும் தெரிகிறது. சர்க்கார் சரிவர வசூல் செய்யாததால் இவ்வளவு பணம் விரயமாகியிருக்கிறது. தொழில் சரியாக நடக்கவில்லை. தனியார் இந்தத் தொழிலை, சர்க்கார் பணத்தை வாங்கிப் பங்கு போட்டுக் கொள்வதற்காகச் செய்கிறார்களோ என்று ஊகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சுதர்சன் மில்ஸுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடனிலிருந்தும், அதை வசூலிக்க எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளிலிருந்தும் இப்படித் தெரிகிறது. இதைப் பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இதைப் போலப் பட்டியல் இன்னும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்க முடியும். ஆனால் அதற்கு இப்போது அவகாசமில்லை. இன்னும், நம்முடைய தேச பக்தியையும் வைத்துக் கொண்டு சிலர் லாபம் அடிக்கப் பார்க்கிறார்கள். தூத்துக்குடியில் சுதேசி ஸ்டீம்ஷிப் கம்பெனியிடமிருந்து எப்படி வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது ? சர்க்காருடைய நஷ்டம் எப்படி ஈடு செய்யப்பட்டது ? அந்தக் கம்பெனிக்குச் சொந்தமான ஒரு கப்பலையும் ஒரு ஸ்டீம் லாஞ்சையும் சர்க்கார் எடுத்து விற்றிருக்கிறார்கள். அவைகளை வாங்கிய சில வருஷங்களுக்குள் ஏன் மதிப்புக் குறைய வேண்டும் ? வாங்கும்போது ஒரு கப்பலும், ஒரு ஸ்டீல் லாஞ்சும் 6 லட்சம் ரூபாய் என்று மதிப்புப்போடப்பட்டு, அது 4 லட்ச ரூபாய்க்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதாகச்

19th September 1958] [Sri M. Kalyanasundaram]

சொன்னார்கள். ஒரு விவசாயி 500 ரூபாய் தாக்காலிக் கடன் கேட்டால், இப்போது இருக்கக்கூடிய மதிப்புக் கூட போடாமல், 20 வருஷங்களுக்கு முந்திய மதிப்பைப்போட்டு, மதிப்பு 700 ரூபாய்தான் என்று கூறி, அதில் பாதி 350 ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயம் வளரவேண்டிய தொழில். ஆனால் இங்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கடனைப் பார்க்கும்போதும், ஆஸ்திகளை விற்று வசூலித்திருக்கும் தொகையைப் பார்க்கும்போதும் அரசாங்கம் சரியான மதிப்புப் போடவில்லை என்று தெரிகிறது. யார் இந்த மதிப்பைப் போட்டார்கள் என்று தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். இந்தக் கம்பெனிக்குச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அரசியல் கட்சியின் செல்வாக்கு இருக்கக்கூடியவர்கள், அதிலும் ஆளும் கட்சிக்கு பொறுப்பு அதிகம் இருக்கிறது என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். சுதேசி ஸ்டீம் ஷிப் கம்பெனியில் ராஜா ஸர் முத்தையா செட்டியார் . . .

Mr. SPEAKER : 11 மணிக்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்க வேண்டும். நீங்கள் பேசிய பிறகு கனம் அன்பழகன் அவர்களும், கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவரும் பேச வேண்டுமென்றிருக்கிறார்கள். அவர்களும் பேசவேண்டியிருப்பதால் நீங்கள் சீக்கிரம் முடித்துக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும்.

Sri M. KALYANASUNDARAM : சில உதாரணங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதிலே ஆளும் கட்சிக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது. அதனுடைய நிர்வாகக் கமிட்டியைப் பாருங்கள். அனைவரும் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்த சுதேசி ஸ்டீம்ஷிப் கம்பெனியில் வடபாதிமங்கலம் தியாகராஜ முதலியார், ராஜா ஸர் முத்தையா செட்டியார், எ. பீ. வி. வீரபாகு, எம். வி. வீரபாகு, இப்பேர்ப்பட்ட பொறுப்புள்ளவர்கள் நடத்தும் கம்பெனியிடமிருந்து வசூலிக்க முடியாமல் போகும்போது, தொழில் வளர்ச்சியின் பேரில் கடன் கொடுத்து நஷ்டம் அடைவதால், சர்க்காரின் பணம் விரயமாகிறது என்று நான் சொல்லியிருக்கிறேனேயொழிய, தொழில் வளர்ச்சிக்காகக் கடன் கொடுக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. தொழில் வளர்ச்சிக்காகக் கடன் கொடுக்க வேண்டும், அத்துடன் கடன் கொடுக்கும்போது சர்க்காருடைய பணம் விரயமாகாமல் பார்த்துகொள்ள வேண்டும்.

திருவாங்கூர் கெமிகல்ஸ் சம்பந்தமாக ஒரு விஷயம். நம் சர்க்கார் எவ்வளவு பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற புள்ளிவிவரம் இல்லை. ஆனால் இந்தக் கம்பெனியிலேயே சர்க்கார் பிரதிநிதி ஒருவர் இருக்கிறார். கடந்த 10 ஆண்டு காலமாக நஷ்டம் என்று காட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நஷ்டம் வந்து விட்டது போனால் போகட்டும். தேவையையாவது பூர்த்தி செய்கிறதா என்றால், அம்மோனியம் ஸல்பேட் உற்பத்தி செய்வதற்காகத்தான் இந்தக் கம்பெனிக்குப் பணம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதற்காகத்தான் இங்கு வைத்து நமது ராஜ்ய சர்க்கார் உதவி செய்கிறார்கள். அம்மோனியம் ஸல்பேட் போன வருஷம் உற்பத்தியானதில், இந்த வருஷம் பாதிதான் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற பொருள்களெல்லாம், தங்களிஷ்டம்போல் விற்கக்கூடிய பொருள்களெல்லாம் உற்பத்தி இரண்டு மடங்காகப் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து அவர்கள் சுயலாபத்திற்காக சர்க்கார் பணத்தை உபயோகித்துக் கொள்கிறார்களோ என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. வேறு சந்தர்ப்பம் கிடைக்காததால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதிலே முழு விவரமும் கொடுக்க முடியவில்லை. நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வது, சர்க்கார் தனியார் துறையினருக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. சர்க்கார் முதலீடு செய்யவேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. திறமையான கண்ட்ரோல் இருக்கவேண்டும். தனியார் துறையினருக்குக் கடன் கொடுத்தால் அல்லது மூலதனம் போட்டால், நன்றாக கண்ட்ரோல் செய்து தொழில் வளர்ச்சிக்குச் சர்க்கார் பணம் பயன்படுவதாக இருக்கவேண்டும். அப்படி இல்லையே என்பதனால்தான் இதைச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[19th September 1958

Mr. SPEAKER : அடுத்து கனம் அன்பழகன் 10 நிமிஷ நேரத்திற்குள் முடித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

***Sri K. ANBAZHAGAN :** சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் துணை வரவு செலவுத் திட்டத்தின் கீழ், தொழில் துறையில் அரசாங்கத்தார் ஈடுபடுத்தியிருக்கிற முதலீட்டைக் குறித்துச் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க நான் இங்கே நிற்கிறேன்.

ஏறத்தாழ 36,23,000 ரூபாயை இந்த இடைக்காலத்தில் இந்த வகையினால் செலவழிப்பதற்கான குறிப்பை அரசாங்கத்தார் தருகிறார்கள். இந்த 36 லட்சமானது 36 கோடியாக வளர்ந்தாலும் கூட, தொழில் துறையில் நல்ல முறையில், கவனத்தோடு செலவழிக்கப்படுகிற வகையில் ஆக்கத்திற்குப் பயன்படுவதாக இருக்குமானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நிச்சயமாக இதனை வரவேற்கும். இப்படிப்பட்ட முதலீடு செய்கிற நேரத்தில், தொழில் துறையைக் கருதி, திட்டவட்டமான கொள்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு, அதன் பின்னர் இந்த முதலீடுகளிலே அரசாங்கத்தின் பணம் ஈடுபடுத்தப்படுமேயானால், எப்போதும், யாரும் குறைகூற இயலாததாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். புதிய தொழில்களில், மக்கள் ஊக்கத்தோடு தொடங்க முன்வராத தொழில்களில், அரசாங்கத்தின் முதலீட்டை ஈடுபடுத்தவேண்டியது அவசியமென்று தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

ராமநாதபுரம் மாவட்டம் பிற்பட்ட மாவட்டம் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து மாறுபாடு கிடையாது. இந்த மாவட்டம் முழுவதும் பிற்பட்டதாக இருந்தாலும், ராஜபாளையம், விருதுநகர் பகுதிகளை விட, முதுகுளத்தூர், பரமக்குடிபோன்ற பகுதிகள் மிகவும் பிற்பட்ட பகுதிகள் என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம்.

(Sri R. Srinivasa Iyer in the Chair.)

ஆனால், சென்னை சிமெண்ட் தொழிற்சாலை என்ற பெயரால் ஏற்படுத்தப்படுகிற தொழிற்சாலையில், அரசாங்கம் 10 லட்சம் ரூபாய் தன் ஷேர் மூலம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது; ராஜபாளையம் வட்டாரத்தில் தான் அந்தச் சாலையை நிறுவுவதாக அறிப்பு கூறுகிறது. ஏனென்றால் "லிமிடெட், ராஜபாளையம்" என்றிருக்கிறது. (கனம் ஸ்ரீ ஸி. சுப்பிரமணியம் : சாத்தூர் பகுதியிலே நிறுவப்படப்போகிறது.) சாத்தூர் பகுதியிலே நிறுவப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். சாத்தூர், ராஜபாளையம் பகுதிகளில் கொஞ்சத்திற்கு கொஞ்சம் சில தொழில்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, தொழில்களே இல்லாத பகுதிகளில், இவைகள் நிறுவப்படுமானால் அது வரவேற்கத்தக்கது. சிமெண்ட் தொழிற்சாலையை நடத்துவதில் லாபம் இருக்கிறது என்று பலர் ஊக்கத்தோடு நடத்த முன்வருகிறார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். புதுவகையான தொழில்கள் இருக்குமேயானால், அவைகளில் அரசாங்கத்தின் முதலீடு இருந்தால்தான் மற்றவர்கள் முதலீடு போடுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. சிமெண்ட் தொழிலைப் போன்ற லாபகரமான தொழில்கள், வளர்ந்த பிற்பாடும் கூட, பொது மக்களின் வரிப் பணத்தினால் வளருகிற அரசாங்கம், தன்னுடைய நிதியிலிருந்து ஒரு பகுதியை இம்மாதிரித் தொழில்களுக்கு முதலீடு செய்யவேண்டுமா என்பதைப் பற்றி புனராலோசனை செய்யவேண்டும். சிமெண்ட் தொழிற்சாலையில் பணம் போடுவது அவசியந்தானா, அது அரசாங்கத்தினுடைய பணமாக இருக்கலாமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

மற்றொரு தொழிலாகிய தாராங்கதாரா கெமிகல் வொர்க்ஸ்க்காக போடப் படுகிற மூலதனத்தைப் பொறுத்தவரையில், அந்த முதலீட்டிற்குக் கெடுதி ஏற்படுமா என்று பார்க்கவேண்டிய மாபெரும் பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் சில வனஸ்பதி தொழிற்சாலைகளில், குறிப்பாகக் காட்பாடியைச் சார்ந்த எண்ணெய் தொழிற்சாலையிலே

19th September 1958] [Sri K. Anbazhagan]

போடப்பட்ட மூலதனம் வட்டியுடன் ஏறத்தாழ 14 லட்சம் ரூபாய் பாழாய்ப் போய்விட்டது என்பதை அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. பத்து லட்சம் ரூபாய்க் கடனைக் கொடுத்து, வட்டியோடு சேர்த்து 14 லட்சம் ரூபாயை இன்றையதினம் அரசாங்கம் இழப்பதாக இருப்பதினால் அது பொது மக்களுடைய பணத்தை இழப்பதாகத்தான் ஆகும். அதை எண்ணிப் பார்த்தால் முதலீடு செய்வதற்கு முன்னர், அதற்கு ஈடான அளவுக்குத் தொழில் நிர்வாகத்தைக்கொண்டு கவனிக்கிற உரிமையும், கொடுத்த மூலதனத்தை வசூலிப்பதற்கான முழு வாய்ப்பும் இருக்கிறதா என்று பார்த்துக்கொண்டுதான், கடன் அல்லது பங்கு எடுத்துக்கொள்வது ஆகிய முறையில் அரசாங்கம் எந்தத் தொழிலுக்கும் உதவவேண்டும். அதையொட்டி மற்றொரு கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். விழுப்புரத்தில் ஏற்படுத்துவதாக இருந்த வனஸ்பதி தொழிற்சாலை ஏறத்தாழ ஒரு பத்தாண்டு முயற்சி என்று கருதுகிறேன். கடந்த 5, 6 ஆண்டு காலமாக திரும்பத் திரும்ப இதைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய 10 லட்சம் ரூபாயைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு ஏதாவது வழியிருந்தால் போதும் என்கிற அளவுக்கு இன்றைய நிலைமை இருக்கிறதோ என்று ஐயுறுகிறேன். ஆனால் அதைவிட அந்தத் தொழிலை எப்படி நடத்துவது என்பதுதான் மிகமிக அவசியமாகக் கவனிக்கப்படவேண்டும். தொழிலை நடத்த வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, சில தனிப்பட்ட தொழிலதிபர்கள் அரசாங்கத்திலிருந்து பல லட்சகணக்கான ரூபாய்களைக் கடனாகப் பெற்றதற்குப் பின்னர் தங்களுக்குப் போதுமான நன்மை இருக்கிறது என்று கருதினால் ஊக்கத்தோடு முன்வருவார்கள். அப்படியும் அவர்கள் முன்வராவிட்டால் அரசாங்கம் ஏற்று நடத்துவதற்கு முன்வரவேண்டும். அரசாங்கத்தின் பணம் எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் ஒரு துறையில் முடங்கிக் கிடப்பது என்பது சரியல்ல. ஒரு தொழிலை ஓர் இடத்தில் நடத்த அரசாங்கத்தார் ஓரளவு உதவி செய்ய முன்வந்ததற்குப் பின்னர் அதே இடத்தில் வேறு யாரும் அப்படிப்பட்ட தொழிலைச் செய்ய முன்வர மாட்டார்கள். விழுப்புரப் பகுதியில் வனஸ்பதி தொழிற்சாலை தொடங்கப்படாமல் இருப்பதன் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கின்ற விளைவு, அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் என்பது மட்டுமல்ல. இன்றைய தினம் அப்படிப்பட்ட ஒரு தொழிலைச் செய்யவேண்டுமென்று கருதும் மக்களுக்கு அந்தத் தொழிலில் உரிமை கிடைக்காத காரணத்தாலும் உரிமை பெற்றவர்கள் அதை நடத்த முற்படாத காரணத்தாலும், தென் ஆற்காடு ஜில்லா 10 ஆண்டு காலத்திற்குப் பின்தங்கிப் போகும்படிச் செய்வதற்கான முயற்சியாகத்தானிருக்கிறது. ஒருவர் முன்வராமலிருந்தால் வேறு யாராவது முன் வந்திருப்பார்கள். வேறு ஒருவருக்கு அந்த உதவியை அளித்திருக்கலாம். ஆகவே அரசாங்கம் உடனடியாக அத்தொழிலைப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு நடத்த முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கூறும் நேரத்தில் பிரேக் இல்லாமல் சர்க்கார் பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டு இருக்கின்றன என்ற உண்மை நீதிமன்றம் வரையில் வந்திருப்பதை நினைவூட்டுகிறேன். சர்க்கார் பஸ்களுக்கு எப்படி "பிரேக்" இல்லையோ, அதைப்போல, அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்திற்கும் சில இடங்களில் "பிரேக்" இல்லை. மற்ற இடங்களில் பிரேக் இருந்தும் தவறாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில்லாமல், அரசாங்கத்தின் பொறுப்பிலே இப்படிப்பட்ட தொழில்களை மேற்கொண்டு செவ்வையாக நிர்வகித்துக் காட்டவேண்டும். அதிலே தான் அரசாங்கத்தின் சிறப்பு இருக்கிறது. மிகச் சிறந்த அமைச்சர்களாக இருந்தாலும் சில தொழில்களை நடத்தமுடியவில்லை என்று சொன்னால், அது ஒரு சிறந்த தேசியக் கொள்கையைப் பாதித்துவிடுகிறது. தொழிலை தேசியமயமாக்குவது என்பது அரசாங்கத்திற்காக அல்ல, மக்களுக்காக. தேசியமயமாக்குவதைப் பற்றியும், சமுதாயத்தின் பொது நலத்தைப் பற்றியும் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிற அக்கறை திட்டவட்டமாகத் தெரியவேண்டும். அந்த முறையில் விழுப்புரத்திலுள்ள இந்தத் தொழிலை அரசாங்கம் உடனடியாக எடுத்து நடத்த முயற்சிக்க வேண்டும். தேசிய மயமாக்குவதை மிகவும் கவனத்தோடு எடுத்துச் செய்து பொதுமக்களுக்குத் திருப்தி உண்டாக்கவேண்டும்.

[19th September 1958

Temporary CHAIRMAN (Sri R. Srinivasa Ayyar) : கனம் அங்கத்தினர் இன்னும் இரண்டு நிமிஷத்தில் முடிக்கவேண்டும்.

Sri K. ANBAZHAGAN : இன்னும் ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துவிடுகிறேன்,

அரசாங்கத்தார் கடன் கொடுக்கிறபொழுதெல்லாம், அந்தக் கடனைத் திரும்ப வசூலிப்பதற்கான வாய்ப்பையும், வசதிகளையும் வைத்துக்கொண்டு தான் கடன் கொடுக்கவேண்டும். ஆரூரான் சர்க்கரைத் தொழிலாக இருந்தாலும் சரி, சர்க்கரையைவிட இனிக்கக்கூடிய தொழிலாக இருந்தாலும் சரி, பொதுமக்கள் பணத்தைக் கடனாகக் கொடுக்கும்பொழுது, திரும்பப் பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்பதைப் பார்த்துத்தான் அரசாங்கம் பொதுமக்களுடைய பணத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதை இந்த வெட்டுப் பிரேரணையின் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Mr. Chairman, Sir, in supporting the cut motion of the hon. Member, Sri Kalyanasundaram, I would like to make a few observations with regard to the promotion of industries, particularly small-scale industries. Though the Government have done a lot, still much more should be done. I would impress on the Hon. Minister for Industries the need for introduction on a very large scale, of small-scale industries only in the under-developed areas in our State. I know that in many places even though they have introduced small-scale industries with the best of intentions, they are not coming up well. But still I must congratulate the Hon. Minister or rather the Government on introducing many industries. They are not quite sufficient and many more industries should be started only in the under-developed areas in our State.

(Mr. Speaker in the Chair.)

With regard to large-scale industries, my submission is that everything should come under the control of the Government, instead of leaving it to the private sector. Recently I read in the newspapers—I was not present here when the discussion about the magnesite in Salem took place—the Hon. Minister was reported to have said that on account of the dearth of technical personnel, the extraction of magnesite had to be entrusted to a private English Company. (The Hon. Sri R. Venkataraman : It is Messrs. Burn & Co.). So, it is given to a private company. Sir, my submission is that when private companies are in a position to get trained personnel, it is not known why the Government should not train their own personnel or get somebody from other States or other countries with a view to improving these large-scale industries. It must be the policy of the Government to bring all these large-scale industries under the complete control or under the direct management of the Government.

With regard to investment in some of these private companies or private enterprise, I want to know from the Hon. Minister whether we have got any control over these companies. Are we in a position to dictate their policies? I want to know the exact

19th September 1958] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

control that we exercise over these companies. When we give a very large amount of aid, to the tune of several lakhs of rupees, I want a clear clarification from the Hon. Minister with regard to these aspects of the matter.

Sir, there should be a long range policy with regard to the development of industries in our State. The aid from the Government of India should be sought as early as possible and in time. A few minutes ago, the Hon. Minister for Industries answering an interpellation said that in a particular year the Government of Madras did not apply in time for the steel quota. This is rather a sorry spectacle and we were all sorry to hear that that requisition was not made in time. So, I would impress upon the Government to get the aid of the Government of India in time and get as much help as they can either in kind or money to develop all these industries. So far as the sanction of the Legislature is concerned, I would request the Hon. Minister for Finance to come with his proposal in time before the Legislature without rushing through it at the eleventh hour. The most important bottle-neck is the foreign exchange and that is agitating the minds of everybody not only in this State but also in the Centre. In this connection, the most important thing to be considered is that most of the merchants —at any rate a few of them, I should say—are wanting in honesty and integrity and therefore they are not exporting their goods according to specifications received from other countries, with the result we have lost all our export markets. This is an important thing. My submission is that the Government must have a strict control over all these export markets. Otherwise we would be losing our foreign exchange in course of time with the result our industries will not at all thrive.

With regard to certain goods—textiles of superfine variety from which we will earn good foreign exchange—the Government must take complete control and must also encourage the manufacture of superfine varieties without importing them from other countries. By doing so we will earn good foreign exchange, as I said already.

Further, the Government of India's aid must also be sought and the ryots here must be given proper aid. The Government of India must be requested to revise their policy regarding the installation of automatic looms, etc. By these means we can improve the foreign exchange position and improve our export markets.

These are some of the points which I wanted to suggest to the Hon. Minister and I hope that the Government will go into them in detail and do something to improve the industries in our State. Thank you, Sir.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையைப் பொறுத்தவரையிலும், நம்முடைய ராஜ்யத்திலே இன்னும் பரவலாகவும், அதிகமாகவும் தொழில்கள் பரவவேண்டுமென்ற கருத்துத் தான் எல்லாப் பகுதியினர்களிடமும் இருந்துவருகிறது. அதை எப்படிக் கொள்கை அளவிலே நிர்ணயித்து அமுல் நடத்துவது என்பது

பற்றித் தான் சில கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. தொழில் வளர்ச்சியிலே நாம் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டிய சில விஷயங்கள் இருக்கின்றன. தொழில்கள் மேலும் மேலும் தொடர்ந்து வளாவதற்காக அடிப்படைத் தொழில்களை ஏற்படுத்துவது ஒன்று. வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுககு வேலை கொடுப்பதற்காகத் தொழில்கள் ஆரம்பிப்பது இன்னொன்று. இரண்டிற்கும் சில சமயங்களில் முரண்பாடுகள் கூட ஏற்படலாம். ஆனால், இந்த முரண்பாடுகளை ஒரளவுக்குச் சமாளித்துக்கொண்டு அடிப்படையான தொழில்களையும் ஆரம்பிப்பது அவசியம். அதே சமயத்தில் எல்லோருக்கும் வேலை கிடைக்கக்கூடிய முறையிலும் பரவலாக அந்தத் தொழில்களை ஏற்படுத்துவதும் அவசியம். நம்முடைய ராஜ்யத்திலே இம்மாதிரி அடிப்படைத் தொழில்கள் ஏற்படவேண்டுமென்று முயற்சி செய்யப்படுகிறது. அதாவது, பேஸிக் கெமிகல் இண்டஸ்டிரீஸ் முக்கியம். மெட்டல் இண்டஸ்டிரீஸ் முக்கியம். இந்த முறையில் தான் இந்த இரண்டு விதமான அடிப்படைத் தொழில்களை இங்கு ஏற்படுத்துவதற்கு நாம் முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இதிலே சில சமயங்களில் ரொம்பவும் நுட்பமான இயந்திரங்களை உபயோகப்படுத்தி அதன் மூலம் சில காரியங்களைச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. மாக்னஸைட் கார்ப்பரேஷன் பற்றி ஸ்ரீ எம். கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுப் பேசுகையில் இதன் மூலம் சில பேர்களுக்கு வேலையில்லாமல் போகிறது என்கின்ற கருத்தை வெளியிட்டார்கள். மாக்னஸைட்டை வெறுமனே வெட்டி அனுப்புவது என்று சொன்னால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய எல்லோருக்கும் வேலை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம். அது அல்ல நாம் விரும்புவது. நாம் விரும்புவது என்ன வென்றால் மாக்னிஸைட்டிலிருந்து அநேக பொருள்கள் உற்பத்தி செய்கிறார்களே. அந்தப் பொருள்கள் இங்கேயே உற்பத்தி செய்யப்படவேண்டும். அதற்கான தொழில்களை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பது தான். இரும்புத் தொழிலுக்கு உபயோகப்படக்கூடிய கற்களை இதிலே உற்பத்தி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் கற்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு இயந்திர அடிப்படையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதுவும் நம்முடைய இந்தியாவிலே பர்ன் அண்டு கம்பெனிதான் இதிலே அனுபவம் பெற்றிருக்கிறது. அதன் காரணமாகத் தான் இந்தத் தொழில் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அப்படி ஒப்படைக்கப்படும்பொழுது, இந்தக் கற்கள் இங்கு உற்பத்தியாகவேண்டுமானால் அதற்கென அடிப்படை ஏற்பாடுகள் செய்வதற்கு, அவைகளையெல்லாம் நாம் ஒத்துக்கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். இங்கு இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு வேலையில்லாமலும் போகக் கூடாது; இயந்திர சாலைகளும் இங்கு நிர்மாணிக்கப்படவேண்டுமென்று சொன்னால், அது ஒன்றுக்கு ஒன்று முரணாக இருக்கிறது. நாம் ஒரு முடிவுக்கு வந்து இயந்திர அடிப்படையிலே ஓர் அடிப்படையான தொழில் ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்யும்போது, எல்லோருக்கும் அங்கு வேலை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவது முடியாது. இதனால் தற்காலிமாக சிலருக்கு வேலையில்லாமல் போனாலும், பிற்காலத்தில் உயர்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் இந்த அடிப்படையான தொழில் தேவை என்ற காரணத்தினால், இப்பொழுது வேலையில்லாமல் போகும் சிலர் வேறு துறைகளிலே முயற்சி செய்து அந்த இடங்களிலே வேலை செய்ய வேண்டும். இயந்திரங்கள் வரக்கூடாது என்ற முறையில் அடிப்படையான தொழில்கள் ஏற்பாடு செய்யமுடியாது என்பதை அங்கத்தினர்கள் நன்றாக ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

Sri M. KALYANASUNDARAM : கற்கள் தயாரிக்க இயந்திரம் வருவதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. குழிதோண்டி மாக்னிஸைட் எடுப்பதிலும் இயந்திரத்தைப் புகுத்தி, அதனால் ஆள் குறைப்புச் செய்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட்டேன்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : இது ஒரு இணைக்கப்பட்ட முறை இயந்திரத்தை ஒன்றுக்கு மட்டும் வைத்து, மற்றொன்றுக்கு இயந்திரம் இல்லாமல் வைத்தால், இங்கு உற்பத்தியாகக்கூடிய பொருள்களின் விலை அதிகமாகும். மற்ற இடங்களில் முழுவதும் இயந்திர அடிப்படையில் வேலை நடக்கும்பொழுது, இங்கு மட்டும் ஒரளவுக்கு ஆள் வைத்து

19th September 1958] [Sri C. Subramaniam]

தொழில் செய்தால், பொருள்களின் விலை அதிகமாகி, மற்ற இடத்தில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களோடு மார்க்கெட்டில் போட்டி போடமுடியாது. இவைகளையெல்லாம் உத்தேசித்துத்தான் எந்தப் பொருள்களை இயந்திரங்கள் மூலம் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமோ, அவைகளை இயந்திரங்களின் மூலம் உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதுபற்றி பரிசீலனை செய்து பார்த்துத்தான், இது இணைக்கப்பட்ட திட்டம், இயந்திர மூலம் உற்பத்தி செய்வதுதான் சரி என்ற முடிவு ஏற்பட்டது. இதனால் தற்காலிகமாக ஏதாவது கஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் அதைப் பொறுத்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த முறையில் ஆட்களுக்கு வேலை குறைந்துவிட்டது என்ற கிளர்ச்சி ஏற்படுமானால், இதுபோன்று அடிப்படைத் தொழில்களே ஏற்படாது, அதற்குப் பல தடைகள் வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடிப்படை தொழிலை விட்டுவிட்டு, சாதாரணமாக இருக்கக்கூடிய சிறு கைத்தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள், கிராம கைத்தொழில்கள் இவைகளைப் பரவலாக ஏற்படுத்தி எத்தனை பேர்களுக்கு அதிகமாக வேலை கொடுக்க முடியுமோ அத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் அளவில் ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். ஆட்களுக்கு வேலை கொடுக்கவில்லை என்று கிளர்ச்சி செய்து ஒரு குழப்பத்தை ஏற்படுத்தவேண்டாமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சிறு தொழில்கள் வளர்வதற்கும், இயந்திரங்கள் மூலம் சில அடிப்படையான தொழில்கள் வளர்வதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். எல்லோருக்கும் வேலை போகாமல் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், இயந்திர அடிப்படையிலே இருக்கக்கூடிய தொழில்கள் வளர்வதற்கு இடம் இல்லாமல் போய் விடும். இதிலே தற்காலிகமாக ஏற்படக்கூடிய கஷ்டங்களை நாம் ஏற்றுக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழில்கள் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு எந்த அளவிற்குச் சௌகரியங்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறோமோ அந்த அளவிற்குத்தான் தொழில்கள் வளர முடியும். இன்றைக்கு நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தமட்டும், இன்னும் அதிகமாகத் தொழில்கள் வளரவேண்டுமென்று எல்லோரும் விரும்புகிறார்கள். அதேமாதிரி ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் தங்களுடைய ராஜ்யத்தில் பல தொழில்கள் ஏற்படவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இங்கு இருக்கக்கூடிய சௌகரியங்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டால்தான் புதிய தொழில்கள் ஏற்படுத்த முடியும். இப்பொழுது சிமெண்டு தொழிற்சாலை புதிதாக வரவேண்டியிருக்கிறது. அதை ராமநாதபுரத்தில் வைக்கக்கூடாதா பிற்போக்கான பகுதியாக இருக்கும் முதுகுளத்தூரில் வைக்கக்கூடாதா என்றெல்லாம் கேட்கப்படுகிறது. அங்கே வேண்டிய சௌகரியங்கள் இல்லாமல் இருக்கலாம். ரயில் வசதி தேவை. லைம் ஸ்டோன் அவசியம். மேலும் பல மூல பொருள்கள் எங்கு கிடைக்கின்றனவோ அங்குதான் இம்மாதிரி தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த முடியும். ஆகையினால்தான் ரயில்வே பாதையை ஒட்டியிருக்கக்கூடிய துலுக்கப்பட்டியில் இந்தத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப்படுகிறது. ராமநாதபுரத்திலோ அல்லது வேறு பிற்போக்கான பகுதியிலோ சிமெண்டு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றால், அங்கே புதிதாக ரயில் போடவேண்டியிருக்கும். அதற்கு என்ன செலவு ஆகும் என்பதைக் கணக்குப் போட்டுப் பார்க்கவேண்டும். எங்கு தொழில்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு எல்லாவிதமான சௌகரியங்களும் இருக்கின்றனவோ அங்குதான் தொழில்களை ஏற்படுத்த முடியும். பிற்போக்கான பகுதி என்ற காரணத்திற்காக அங்கே சௌகரியம் இல்லாமல் இருக்கும் பொழுது, ஒரு தொழிலை ஏற்படுத்திவிட முடியாது. பல சௌகரியங்களும் ஒரே மாதிரியாக இரண்டு இடத்தில் அமைந்திருக்குமானால், பிற்போக்கான பகுதிகளுக்கு அதிகச் சலுகை காட்டவேண்டுமென்பது ஒப்புக்கொள்ள கூடிய கொள்கை. அப்படி இருக்கும் சௌகரியங்களில் ஏதோ கொஞ்ச வித்தியாசம் இருந்தாலும் பிற்போக்கான பகுதிக்குச் சலுகை காட்டலாம். ஆனால் எங்கு அதிகத் தொழில் இல்லையோ, அந்த இடத்தில்தான்

[Sri C. Subramaniam] [19th September 1958

தொழில்களை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரே கொள்கையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையை அனுசரித்துத்தான் இதைச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

நாம் பார்க்கிறோம். ஒரு இடத்திலே ஒரு தொழிலை ஏற்படுத்தினால், அதோடுகூட பல தொழில்கள் ஏற்படுகின்றன. அதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. உதாரணமாக, கோயமுத்தூரில், நூல் தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்ட காரணத்தால், பல என்ஜீனிரிங் தொழிற்சாலைகளும், பல்வேறு இதர தொழிற்சாலைகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, ஒரு தொழிலிருந்து, பல தொழில்கள் ஏற்படுவதற்கான சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இதை நம் ராஜ்யத்திலேயே நாம் பார்க்கலாம். மேலும், இப்பொழு
11-20 a.m. தெல்லாம், முன்பு போல் அல்ல. நிர்வாக அமைப்பில் எல்லாச் சௌகரியங்களையும் செய்து கொடுக்க வேண்டி விரைவில் காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. முன்பெல்லாம், மூன்று அல்லது நான்கு மாதங்கள், இன்னும் அதிகமாகக்கூட ஆகும். கலெக்டரிடமிருந்து, தாசில்தாருக்குப் போய், அவரிடமிருந்து, கணக்கப் பிள்ளை, மணியக்காரர் வரை போய் காரியங்கள் செய்யப்பட்டன. அடியிலிருந்து ஒவ்வொருவராக வந்து, ரெவினியூ போர்டுக்கு வந்து, சர்க்காருக்கு இங்கே வருவதற்குள் பல நாட்கள் ஆகிவிடும். அப்படியிருந்தால் தொழில் வளராது. ஒன்றிரண்டு மாதங்களில் காரியங்கள் முடிய வேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் இன்றைக்குத் தொழில் வளர முடியும்.

சில தொழில்களுக்குக் கடன் வசதி மட்டும் இருந்தால் போதும். அவர்களால் மற்றவைகள் செய்து கொள்ள முடியும். கடனைப் பொருத்த வரை, சர்க்காரே அதை நேரிடையாகச் செய்ய வேண்டாம் என்று இருக்கிறது. சுதர்சனம் ஆயில் மில், இவைகளெல்லாம், 1949-50-ல் ஏற்பட்டது. அன்றைக்கு இருந்ததைவிட இன்றைக்கு நாம் அதிக வளர்ச்சி அடைந்திருப்பதை யாரும் சொல்லவில்லை. திருப்பித் திருப்பி சுதர்சனம் ஆயில் மில், சுதர்சனம் ஆயில் மில் என்றே சொல்லுகிறார்கள். அது எப்பொழுதோ ஏற்பட்டது. அதையே சொல்லிக் கொண்டு இருந்தால், இன்றும் இந்தச் சர்க்கார் தொடர்ந்து அதே முறையில் நடப்பதாகவே மக்களிடையே ஒரு தவறான எண்ணம் உண்டாகும், தவறான கருத்துகள் வளரக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட ஏதுவாகும். நாம் ஒன்றும் வளர்ச்சி அடையவேயில்லை என்ற எண்ணமும் வரும். ஆகவே அதிலிருந்து கிடைத்த படிப்பினையை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம். அம்மாதிரி சொல்வது நல்லதல்ல என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தக் கடன் வசதி சம்பந்தப்பட்ட வரையில், சர்க்காரே செய்யாமல், சிறு கைத்தொழில்களுக்கு இண்டஸ்ட்ரீஸ் போர்டும், மத்திய கைத்தொழிலுக்கு பைனான்ஸ் கார்பொரேஷனும், பெரிய தொழில்களுக்கு இந்தியன் பைனான்ஸ் கார்பொரேஷனும் ஏற்படுத்தி அதன் மூலமாக வசதிகள் செய்யப்படுகின்றன.

இன்னொன்றும் சொல்லப்பட்டது. "பார்டிஸிபேஷன் இன் திகாபிடல் பார்மேஷன்" என்பதைப் பற்றி இந்த மாதிரி தனியார் துறையில் முதலீடு செய்வது அவசியமா என்று கேட்கப்பட்டது. முன்போல் அல்லாமல், இன்றைக்குச் சர்க்கார் நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்து, அதன் பிறகு அது திட்டக் கமிஷனால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, அவர்கள் அனுமதி பெற்று, முதலீடு செய்கிறோம். நாம் பரிசீலனை செய்வது மட்டுமன்றி, திட்டக் கமிஷனும் செய்கிறார்கள். இங்கே எப்படி இருந்தாலும், திட்டக் கமிஷனிலே, வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்பது கிடையாது. ஆகவே அவர்கள் சிபார்சு பெற்றபின்தான் நாம் முதலீடு செய்கிறோம். ஒரு சிமெண்ட் தொழிற்சாலை, கெமிகல் இண்டஸ்ட்ரிஸ், சோடா ஆஷ் செய்வது இவை முக்கியமான தொழில்கள். இந்த உதவி அந்தத் தொழிலுக்கு ஒரு உத்தரவாதம் கொடுப்பது போலாகிறது.

இன்றைக்கு, இந்த எர்த் மூவிங் மெஷினரி செய்ய ஏற்பாடு நடக்கிறது. எல்லாவிதமான முதலீடும், அமெரிக்காவிலிருந்து, வெளியிலிருந்து வருகிறது. (குறுக்கீடு) ஆம், இங்கே, நம் மாகாணத்தில். அப்படி வெளியிலிருந்து முதலீடு வரும்போது, அவர்கள் கேட்கிறார்கள், இந்த சர்க்காருக்கு அதில் அக்கறை இருக்கிறதா, என்று. ஆகவே, இது உத்தரவாதம் கொடுக்கும் முறையில்தான் அமைகிறது. நாம் கொடுக்கும் முதல்

19th September 1958] [Sri C. Subramaniam]

தொழிலுக்குப் பெரும் பகுதியாகிவிடாது. ஆகவே, நல்ல தொழிலானால், அவசியமான தொழிலானால், இயந்திரங்களுக்கெல்லாம் வெளியிலிருந்து வர ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறபோது, உத்திரவாதம் கொடுக்கும் முறையில் நம் பங்கு அமைகிறது. ஆகவே, அந்த முறையில், அவசியமான தொழில்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, மற்றவர்களுக்கு நம்பிக்கை வரும் வழியில் இதைச் செய்கிறோம். இதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய அடிப்படையில்தான் செய்கிறோம். ஆகையினால், இந்த முறையிலே, தொழில்கள் வளர நாமே எல்லாவிதமான முயற்சிகளும் எடுத்துக் கொண்டு, இருக்கும் தடைகளை நீக்கி, வளர்ச்சிக்கு ஏற்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சட்ட சபையிலே சொல்லப் படும் கருத்துக்கள், தெரிந்தோ, தெரியாமலோ, குற்றம் சொல்லும் முறையிலே இருக்குமானால், அது இங்கோடு நிற்கவில்லை. வெளியில் இருப்பவர்கள், வெளிதேசத்தவர்கள், இதைக் கவனிக்கிறார்கள். இந்த விவாதத்தில் பேசப்படும் கருத்துக்கள் அம்மாதிரி தொழில் வளர்ச்சிக்குத் தடையாக அமைந்து விடக்கூடாது. எந்தத் தொழிலாக இருந்தாலும் சரி, எடுத்துச் சொல்லுவதை அந்த நோக்கத்தோடு சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இத்துடன் இந்த உப மானியத்தைக் கோருகிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தொழில் கொள்கையையும், அதை எப்படி வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றும் சொன்னேன். இதற்குப் பிற்பாடும் பல சந்தர்ப்பங்களில் தொழில் கொள்கையை விவாதிக்க சமயம் ஏற்படும். இத்துடன், இந்த மான்யத்தைக் கோருகிறேன்.

கனம் கல்யாணசுந்தரம் ஒன்று சொன்னார்கள். தவறுகள் நடக்காமல் இருக்க முயற்சிக்கிறோம். சுதர்சனம் ஆயில் மில்லை, அதில் உள்ள இயந்திரங்களை விற்றதில் இன்னும் 10 லட்ச ரூபாய் கிடைத்திருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த இயந்திரங்கள் வேலையில்லாமல் பூட்டப்பட்டு இருந்தால், 7, 8 வருஷங்கள் இருந்தால், அது பெரிய தேசீய நஷ்டம். இயந்திரங்கள் உபயோகப்படுத்தாவிட்டால், தேசத்துக்குக் கெடுதி. மேலும், அது உபயோகப்படக்கூடிய புதுத் தொழில்களுக்கும், நாம் அதிகக் தொகையை முதலீடாகக் கொடுக்க நேரிடும். ஆகவே எந்தச் சமயத்திலும், இயந்தரங்கள், மக்களுக்கு உபயோகப்படும் முறையிலும், குறைந்த விலையே வந்தாலும், கொடுக்கத்தான் வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த உப மான்யத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri V. K. KOTHANDARAMAN : On a point of information Sir, காட்பாடியில் இருக்கும் சுதர்சன் ஆயில் மில்லை, அச்சு வேறு ஆணி வேறாகப் பிரித்து, கட்டிடத்தையும் இடித்து சாமான்களை விற்கத் திட்டம் வகுத்து இருக்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: அதற்கு வேண்டிய தகவல்கள் என்னிடம் இல்லை. அந்தச் சாமான்களை வேறு வழியில் உபயோகப் படுத்தக்கூடுமா என்பதையெல்லாம் நான் இப்பொழுது சொல்வதற் கில்லை.

Mr. SPEAKER : The question is—

'That the allotment of Rs. 36,23,000 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Industrial Development—be reduced by Re. 1'.

The cut motion was put and lost.

Mr. SPEAKER : The question is—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 36,23,000 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Industrial Development.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[19th September 1958

DEMAND XXXIX—CAPITAL OUTLAY ON CIVIL WORKS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,72,400 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Civil Works.'

MR. SPEAKER : The question is—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,72,400 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Civil Works.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XLIII—LOANS AND ADVANCES BY THE STATE GOVERNMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 9,39,700 under Demand XLIII—Loans and Advances by the State Government.'

MR. SPEAKER : The question is—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 9,39,700 under Demand XLIII—Loans and Advances by the State Government.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

V.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR EXCESS EXPENDITURE IN THE YEAR 1955-56.

DEMAND III—STAMPS ADMINISTRATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Public Accounts Committee and with the approval of the Governor, I move—

'That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 2,30,561 under Demand III—Stamps Administration.'

MR. SPEAKER : The question is—

'That the Government be granted an additional sum not exceeding Rs. 2,30,561 under Demand III—Stamps Administration.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.